

679 dat droombeeld van zo-even; op haar kreten hadden dienaars
680 reeds lamplicht aangedragen. Dan, als zij hem nergens ziet,
681 slaat zij zich in 't gelaat en rukt haar bovenkleed aan flarden,
682 stompt zich met vuisten op de borst en trekt, nee, rukt zich wild
683 de haren los, en als haar voedster vraagt wat haar zo droef stemt,
684 roept ze: 'Ik leef niet meer! Alcyone bestaat niet meer,
685 zij stierf gelijk met Ceyx! Nee, probeer mij niet te troosten:
686 hij kwam door schipbreuk om. Ik zag hem hier, herkende hem,
687 wou hem nog grijpen, maar hij week, toen ik mijn armen strekte.'

Ovidius, Metamorphoses 11.650-687

Tekst 3

De twee droompoorten.

559 "Helaas," sprak de verstandige Penelope,
560 "dromen zijn ongrijpbaar en onbegrijpelijk;
561 niet alles wordt voor de mensen vervuld.
562 Want er zijn twee poorten, waardoor de krachteloze dromen
563 tot ons komen. De een is gemaakt van hoorn, de ander van ivoor.
564 Dromen die gaan door het gezaagde ivoor,
565 zijn bedrieglijk en wat zij zeggen, gebeurt niet.
566 Zij, echter, die door het geschaafde hoorn naar buiten zweven,
567 voorspellen de werkelijkheid aan alle mensen door wie zij worden gezien."

Homerus, Odyssee 19.559-567